

шнлъ много. А ако по случай не щѣха да се намератъ тамъ ведра пълни се вода, които бѣха нуждни за хамамътъ и ги държеха на рѣцѣ, нещѣше да пристигне друго яче помощъ за противъ
686 раздаване на огънътъ. Но даже и тогавъ едвamtъ можя да угасни тѣлото на дѣтето, което бѣше станало само огънь, а слѣдъ това дѣтето злѣ пострада. Прочее, нѣкой си казваха, вѣроятно като сж искали да въздигнатъ и уподобятъ басната съ истинната, казваха че оная нафта е била цѣрътъ на Мидия, съ който цѣръ помаза вѣнеца ¹⁾ и постилката, за които се споменува и се пѣеше въ пѣснитѣ защото огънътъ не се подаде отъ онѣзи нито отъ очевидецъ, но че се турри близо до тѣхъ пламъкъ и извѣднѣжъ стана привличанието му, та се разнесе на всякадѣ, безъ да се усети отъ гдѣ е било. Защото заритѣ и теченията на огънътъ отъ далѣчъ още като прѣминуватъ, та на дригитѣ прѣдмѣти донасятъ само свѣтлина и горѣщина, Но кагато се събиратъ прѣдмѣтитѣ та ония, които иматъ сухъ въздухъ или дебела влажностъ доста трае, и като обичатъ твърдѣ много огънь за то и извѣднѣжъ изменяватъ вѣществата си. Прочее, источникътъ на егненната пропастъ, която се намираше въ Екватана бѣше не познатъ ²⁾ . . .

1) Онзи вѣнецъ бѣше го дала на дъщерята на Креонда

2) Тукъ както се вижда липсuvatъ нѣколко стихове въ първообразното зато недостатъчно се вижда.